

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Cuvântul gurii Mele este și va fi mângâiere multă celor din cer și celor de pe pământ care iubesc pe Dumnezeu. O, cine sunt cei care iubesc pe Dumnezeu pe pământ? Eu vin cu sfinții, vin de la Tatăl cuvânt pe pământ, și se mângâie cu Mine cei ce Mă iubesc pe pământ, iar mângâierea Mea poartă în ea putere sfântă pentru cei ce Mă iubesc.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Domnul Iisus Hristos, și stau de-a dreapta Lui întru slavă, iar slava Domnului este mare și se bucură de ea toți cei care strălucesc de la ea și ca ea, îngerii și sfinții, și așa cobor Eu cuvântul slavei Mele pe pământ și stau pe norul slavei și grăiesc în sărbători și le dau slavă și o împart pe ea celor ce se mângâie cu ea între cei din cer și celor ce Mă iubesc pe pământ.

O, cine sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ? Sunt cei ce-și răstignesc trupul și faptele lui și trăiesc în Hristos și sunt ai Lui și-I dau Lui toată iubirea, toată viața lor, și așa se răscumpără ei pentru viața cea veșnică cu Domnul, și intră ei apoi în slava Mea, și fericit este și va fi cel ce trăiește pentru Dumnezeu pe pământ.

Pace vouă, fiilor de la izvor! Am în mijlocul vostru venirea Mea cuvânt pe pământ, izvorul gurii Mele, râul cuvântului Meu. Voi să-l luați și să-l împărțiți, fiilor, că vreau prin el să învețe omul să-L iubească pe Dumnezeu pe pământ, că Eu știu că tot ce face omul pe pământ, aceea va face și în cer, în patria celor ce-L iubesc pe Dumnezeu.

Iată, avem azi zi de praznic în amintirea zilei când mama Mea Fecioara și Iosif M-au dus la templu ca să Mă închine Tatălui și să-Mi pună numele Iisus și să-Mi așeze pe trup semnul tăierii împrejur, așa cum legea poporului Israel cerea, și apoi să cresc în voile Tatălui între oameni pe pământ, căci Dumnezeu știe să Se supună ca să-l învețe pe om supunerea, să învețe de la Dumnezeu.

O, fiilor, facerea omului, aceasta este taina și lucrarea pe care trebuie s-o învețe de la Dumnezeu omul care-L iubește pe Domnul pe pământ. Copilul crește pentru naștere în pântecul mamei și apoi crește de la Dumnezeu, crește pentru facerea lui cea de la Dumnezeu, ca să aibă omul și naștere de sus prin ascultarea lui de cuvântul lui Dumnezeu și de toate rânduielile cele de la Domnul puse pe pământ pentru facerea omului, căci precum omul stă în pântecul mamei sale când își formează trupul lui cel mic, cel pentru creștere apoi, și se arată apoi la vedere pentru facerea lui spre mai departe de la Dumnezeu, tot așa trebuie să înțeleagă el că statul lui la facere este pentru nașterea lui cea de sus pentru ca să se arate el apoi fiu al lui Dumnezeu pe vecii.

O, mare este taina facerii omului născut din om, fiilor! Omul se alege singur pentru facerea lui ori pentru viața cea veșnică, ori pentru osânda veșnică. Cum a trăit omul în trup, așa i se face socoteala cea pentru vecii agonisită, frumoasă sau urâtă. Cel supus stă la facere, iar cel ce-și alege nesupunerea nu stă, dar fericit este și va fi cel care are cine să-l îndrume pe el spre Domnul și să asculte el așa, și vă aduc aminte, fiilor, de mama Mea Fecioara, care i-a învățat pe cei de la nunta din Cana și care aveau nevoie de El și de credință în El, căci le-a spus la cei pe care ea îi învăța: *«Faceți orice vă va spune El»*.

Nimic nu-l ajută pe om să-L creadă pe Domnul decât ascultarea de El, căreia îi urmează faptele Domnului și creșterea cea de sus a omului. Cei ce iubesc pe Domnul pe pământ trebuie să aibă grijă mare să ajungă la inima Domnului rugăciunea lor, și aceasta atârână de purtarea lor cea de toate zilele, căci purtarea lor cea pentru Mine este cea pe care ei o împart în jur. O, ce frumoasă a fost ascultarea Mea de Tatăl de la nașterea Mea și până la crucea Mea și învierea Mea apoi la trei zile și înălțarea Mea apoi la Tatăl la patruzeci de zile! O, tot așa se petrece și cu omul, și-și

ia omul locul cel pe vecii după cum a ascultat, după cum a crezut apoi prin ascultarea lui cea pentru creșterea lui ori spre viață veșnică, ori spre osândă veșnică.

Învățătura facerii omului o așez Eu în ziua aceasta în carte și le spun la cei ce Mă iau cuvânt din această carte: faceți tot ce vă spune cuvântul Meu în această carte. Amin.

Iar în ziua aceasta de praznic sfânt este pomenit între sfinți arhiereul Vasile cel mare, care a luptat pe pământ cu luptă multă pentru facerea cea din cer a omului, și pentru care omul are nevoie de supunere și de ascultare cu supunere, iar prin aceasta crește credința și crește înțelepciunea cea pentru Dumnezeu a omului, cea care-i dă omului putere de luptă împotriva vrăjmașului lui și al Domnului lui, împotriva lui satana, care-l ademenește pe om spre plăceri de-ale lui, dar cel ce-și găsește plăcerea în Domnul scapă de acest împotrivor al vieții în om.

Iată sluga Mea, arhiereul Vasile, cel care a slujit oamenilor pentru calea lor cu Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi. Binecuvântată să fie grăirea lui cu Mine în ziua lui de sobor între sfinții Mei. Amin.

— *Cu Tine, Doamne, sunt și cu Tine petrec viața mea cerească între cei din cer, că pe pământ cât am lucrat am căutat să ajungă la inima Ta rugăciunea mea și toate cererile cele spre mântuire pentru cei neputincioși în lupta lor cu satana și cu toate ispitele lor. I-aș îndemna pe cei ce se aleg de partea iubirii de Dumnezeu prin cuvântul Tău cel de azi care naște de sus pe om, i-aș învăța să aibă înțelepciunea aceea de a nu iubi amestecarea. O, nu e bine să stea omul amestecat, căci aceasta îl împarte pe om, iar Tu îl voiești pe om întreg Ție, Doamne. E vreme cu înțelepciune de sus acum peste om, iar omul este neputincios cu multul, dar poate să înceapă cu alungarea plăcerii, căci aceasta îl trage ușor pe om de la grija pentru salvarea sufletului său. Amestecarea este neplăcută Domnului ca și desfrânarea trupului, care îl desparte pe om de Dumnezeu pentru plăceri, iar creștinii care rămân credincioși Ție și vieții cerești pe pământ, aceia să nu iubească amestecarea, și să înceapă cu bucatele și să nu amestece în ei bucate multe când se așează să mănânce, iar dacă voiesc bucate multe, să le mănânce pe rând și să-și aibă grijă de trup, căci în trup sălășluiește sufletul lor și duhul lor. O, e mai bine să fie sărac omul, și să nu fugă de sărăcie e bine. Cel sărac mănâncă într-o zi fasole, în alta cartofi, în alta varză, în alta verdețuri, în alta grâu și miere, iar în alta semințe sau rădăcini, și e sănătos un așa om și are el grijă de suflet ca și de trup, de amândouă odată are grijă și înțelepciune pentru această grijă, și nu mai are nevoie de multă cercetare cum fac toți cei care cercetează ca să spună altora descoperirile lor cele pentru sănătate, căci cine are grijă de Domnul în el, acela este sănătos și nevoitor pentru Domnul prin toată nevoința lui cea bine plăcută Domnului. O, dacă așa începe omul pentru dragostea lui de Dumnezeu, aceasta îl va ajuta pe el și va primi de la Domnul înțelepciunea mântuirii lui, căci vai de cei ce se îmbuibă și se lasă spre plăceri amăgitoare!*

Dar eu Te rog pe Tine, Doamne, să suflă mult peste pământ cuvântul Tău și să faci cumva să fie el luat de vânt și dus din loc în loc la oameni, că au oamenii nevoie de Dumnezeu pe pământ, o, Doamne, iar Tu ai nevoie de dragoste de la om. Dragostea și bunurile ei să le lucreze toți cei care Te iau de la această masă de cuvânt, căci fără dragoste nu poate omul să lucreze nimic frumos și sfânt înaintea Ta. Iubirea cea pentru Tine poate să țină omului locul împotriva tuturor plăcerilor vinovate, care-l despart pe om de Tine, Doamne, dar eu Îți aduc rugăciune durută, umple pământul în lung și în lat de cuvântul Tău cel plin de duh dătător de viață în el și ajută-i pe toți oamenii de pe pământ să audă ei strigarea Ta după ei și să se aducă Ție spre creșterea și spre nașterea lor cea de sus și așa să-i atragi, pe toți la Tatăl să-i atragi, Doamne, că a venit vremea slavei Tale, o, Doamne. Amin.

— Rugăciunea sfinților Mei hrănește inima Mea cu mângâiere multă, căci sunt rănit adânc de la păcatul neascultării omului pentru iubirea pe care Eu i-o dau. Acest păcat e peste tot, peste tot, și îl duce pe om la cârtire, la păcatul nemulțumirii, păcat care întunecă statul Meu în om și îl face urât pe om celor din cer și celor de pe pământ aproape lui. O mulțime de ani plini de cuvânt

am lăsat în zilele acestea față în față cu oamenii și aș vrea recunoștință să-Mi aducă oamenii, căci aceasta poartă în ea mulțumire și iubire pentru Domnul.

O, fiilor de la izvor, așezați-vă la pregătirea praznicului de Bobotează, că vin la apa cea vie cei ce iubesc pe Domnul pe pământ. Puneți-le masă și faceți-i să se așeze și slăviți cu ei numele Meu și statul Meu cu voi, ca să se vadă aceasta de departe, fiilor. Binecuvântată să vă fie truda cea pentru pregătirea sărbătorii și a strângerii laolaltă a celor ce doresc după meleagurile Mele cu voi și după tainele Mele cele de azi lucrătoare pe pământ.

O, pregătiți acest popas, fiilor, că vin cu sfinții, și vin la masă cu Mine cei care își aleg viață cu Domnul pe pământ.

O, binecuvântați să fiți voi, cei ce veniți la praznic de Bobotează, aici, la izvor. Oștirile îngerești vi le dau spre însoțire, iar însuflețirea voastră să mângâie Duhul Meu. Pace vouă pe cale spre izvor! Pace vouă! Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2014